

Uchwała Nr 7.110.2019
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Warszawie
z dnia 19 marca 2019 roku

w sprawie: orzeczenia nieważności w części uchwały Nr IV/26/19 Rady Gminy Dobrze z dnia 27 lutego 2019 roku w sprawie zarządzenia poboru podatku rolnego, leśnego i od nieruchomości od osób fizycznych w drodze inkasa i określenia inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso podatków: rolnego, leśnego i od nieruchomości na terenie gminy Dobrze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 506) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (t.j. Dz. U. z 2016 roku poz. 561 ze zm.) –

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie uchwala, co następuje:

§ 1

Orzeka o nieważności Uchwały Nr IV/26/19 Rady Gminy Dobrze z dnia 27 lutego 2019 roku w sprawie zarządzenia poboru podatku rolnego, leśnego i od nieruchomości od osób fizycznych w drodze inkasa i określenia inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso podatków: rolnego, leśnego i od nieruchomości na terenie Gminy Dobrze w części dotyczącej: § 4 w zakresie słów „ oraz rozliczenie się w tym terminie z pobranych kwitariuszy” oraz załącznika do uchwały z powodu istotnego naruszenia prawa tj. art. 6b ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku o podatku rolnym (t.j. Dz.U. z 2017 r, poz. 1892 z późn. zm.), art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o podatku leśnym (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 1821 z późn. zm.), art.6 ust. 12 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz.U. z 2018 roku, poz. 1445 z późn. zm.); § 5, § 135, § 137 w związku z § 143 oraz § 156 Załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 283).

§ 2

Na niniejszą uchwałę przysługuje Gminie Dobrze prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

Uzasadnienie

W dniu 5 marca 2019 roku do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie wpłynęła uchwała Nr IV/26/19 Rady Gminy Dobrze z dnia 27 lutego 2019 roku w sprawie zarządzenia poboru podatku rolnego, leśnego i od nieruchomości od osób fizycznych w drodze inkasa i określenia inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso podatków: rolnego, leśnego i od nieruchomości na terenie Gminy Dobrze.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych ww. uchwała podlega nadzorowi RIO.

Badając ww. uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie ustaliło i zważyło, co następuje.

Rada Gminy jako podstawę prawną podjęcia ww. uchwały wskazała art. 6b ustawy o podatku rolnym, art. 6 ust. 8 ustawy o podatku leśnym oraz art. 6 ust. 12 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Wszystkie ww. przepisy wskazują kompetencje rady gminy do zarządzenia poboru podatków (rolnego, leśnego i od nieruchomości) od osób fizycznych w drodze inkasa oraz wyznaczenia inkasentów i określenia wysokości wynagrodzenia za inkaso.

Zgodnie z upoważnieniami ustawowymi Rada Gminy w § 2 zarządziła pobór podatku rolnego, leśnego i od nieruchomości w drodze inkasa i w § 3 wyznaczyła inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso.

W § 4 Rada Gminy postanowiła: „Wpłacenie pobranych należności na rachunek Urzędu Gminy Dobre powinno nastąpić najpóźniej w drugim dniu, w którym zgodnie z przepisami prawa podatkowego wpłata powinna nastąpić **oraz rozliczenie się w tym terminie z pobranych kwitariuszy.**” W załączniku do przedmiotowej uchwały Rada Gminy określiła zakres obowiązków inkasenta. W części merytorycznej uchwały nie stwierdzono natomiast zapisów, które świadczyłyby o tym, że Rada Gminy ustaliła zakres obowiązków inkasenta, brak również zapisów świadczących o zastosowaniu odesłania do załącznika.

W ocenie Kolegium Izby postanowienia Rady odnośnie rozliczenia się z pobranych kwitariuszy jak również zakres obowiązków inkasenta wykraczają poza delegację cyt. wyżej przepisów. Zgodnie z tymi przepisami rada gminy jest uprawniona tylko do zarządzenia poboru podatków w drodze inkasa, wyznaczenia inkasentów oraz określenia wynagrodzenia za inkaso. Obowiązki inkasenta wobec organu podatkowego określone zostały w regulacji zawartej w art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku „Ordynacja podatkowa” (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 800 z późn. zm.). Przepis ten stanowi „Osoby prawne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, będące płatnikami lub inkasentami, są obowiązane wyznaczyć osoby, do których obowiązków należy obliczanie i pobieranie podatków oraz terminowe wpłacenie organowi podatkowemu pobranych kwot, a także zgłosić właściwemu miejscowo organowi podatkowemu imiona, nazwiska i adresy tych osób. Zgłoszenia należy dokonać w terminie wyznaczonym do dokonania pierwszej wpłaty, a w razie zmiany osoby wyznaczonej – w terminie 14 dni od dnia, w którym wyznaczono inną osobę”. Nie jest zatem kompetencją Rady rozstrzyganie w sprawach uregulowanych przez ustawę.

W myśl ukształtowanego orzecznictwa, wprowadzenie do aktów prawa miejscowego, regulacji wychodzących poza zakres upoważnienia ustawowego należy traktować jako istotne naruszenie prawa.

Zgodnie z ogólnym „Zasadami techniki prawodawczej” określonymi rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 roku akty normatywne winny być redagowane w sposób zwięzły i syntetyczny o czym świadczy § 5 ww. rozporządzenia, unikając powtórzeń (§ 4 i § 23 ZTP). Jednym z podstawowych

sposobów na unikanie powtórzeń jest korzystanie z odesłań (§ 4 ust. 3). Regulacja dotycząca odesłań zawarta jest także w § 156 ZTP według którego, w akcie normatywnym można posłużyć się odesłaniami wskazując jednocześnie przepis lub przepisy prawne do których się odsyła.

W analizowanej uchwale Rada Gminy nie zawierała zapisów świadczących o zastosowaniu odesłania, natomiast uregulowania co do zakresu obowiązków inkasenta zawarta w załączniku do Uchwały, przez co zostały naruszone zasady prawidłowej legislacji.

Badana uchwała stosownie do art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym jest aktem prawa miejscowego, podejmowanym na podstawie upoważnienia ustawowego i wprowadzającym regulacje powszechnie obowiązujące na terenie gminy. W odniesieniu do aktów prawa miejscowego znajduje zastosowanie § 135 i § 137 Załącznika do Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 roku w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” w związku z § 143 cytowanego Załącznika do Rozporządzenia. W myśl § 135 w uchwale zamieszcza się przepisy prawne regulujące wyłącznie sprawy z zakresu przekazanego w przepisie, o którym mowa w § 134 pkt 1, a mianowicie „podstawą wydania uchwały i zarządzenia jest przepis prawny, który upoważnia dany organ do uregulowania określonego zakresu spraw”.

Mając na uwadze ustalony stan faktyczny i prawny Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie orzekło jak w sentencji uchwały.

Przewodniczący

Wojciech Tarnowski

